

[Stats- og udenrigsministeren.]

Til det ærede medlem hr. Poul Møller må jeg først sige, at jeg ikke i formiddags kommenterede de udtalelser, det ærede medlem fremsatte vedrørende det nordiske spørgsmål. Det vil jeg gerne gøre, fordi det forekommer mig, at det ærede medlems bemærkninger herom var af interesse. Jeg er enig i, at begivenhederne ude i Europa i høj grad kalder på det nærmest mulige økonomiske samarbejde mellem de nordiske lande. Det er meget tænkeligt, at den kommende tid på særlig måde vil understrege, hvilken betydning det vil have, at de nordiske lande kan fremtræde samlet med den vægt, som det samlede nordiske marked har over for landene både i vest og syd. Det skal nu vise sig, i hvilken grad det vil være muligt at nå frem til en fælles linje mellem de nordiske lande, og regeringen og jeg er enige om, at forhandlinger herom bør fremmes mest muligt. Der vil allerede den 30. juni finde et møde sted her i København mellem de nordiske samarbejdsministre, og jeg håber, at det kan bringe dette arbejde et stykke videre frem. Jeg er glad for, at det ærede medlem med sine udtalelser gav et positivt bidrag til belysning af denne side af vort væsentlige politiske interesseområde.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller skal jeg ellers ikke gøre ret mange bemærkninger. Jeg har i formiddags sagt om forsvaret, hvad jeg ville sige, og jeg har ikke spor lyst til at gå ind i en detaljebat herom, der, så vidt jeg kan se, ikke kan gavne så forfærdelig meget. Den kan måske muntre og more, det er muligt, men gavne er det i hvert fald ikke mit indtryk at den kan. Så må det ærede medlem kalde min fremstilling for rund eller bred eller blød, eller hvad det ærede medlem overhovedet har lyst til at betegne den som; den side af sagen afhænger af mennesket, temperamentet og indstillingen, de diplomatiske lyster, eller hvad man nu skal kalde disse forskellige forhold. Om selve sagen har jeg altså i formiddags sagt, hvad jeg ville sige, og det afgørende for mig er nu, at man arbejder videre i forsvarsudvalget og søger at nå frem til en udformning, der kan samle.

Skal vi nu ikke være enige om — og det vil jeg også gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Møller — at det ikke er vanskeligt for det ærede medlem at pege på besværlig-

heder, som regeringen må have på dette punkt, for det er jo indlysende, at der er besværligheder, som skal overvindes, og jeg har ikke spor lyst til at lave nogen som helst kunster omkring dette spørgsmål. Men disse besværligheder vil under alle omstændigheder ligge i dette høje ting. — se ikke bort derfra. Fortæl mig ikke, at partiet venstre uden videre accepterer et konservativt syn på forsvaret. Fortæl ikke mig, og fortæl ikke nogen, at partiet venstre og det konservative folkeparti alene i denne sal kan lave en løsning. Fortæl mig allermindst, at nogen i denne sal kan forestille sig, at de store centrale politiske spørgsmål i dette land og i denne sal kan løses uden sammenhæng med den almindelige politiske situation og de almindelige politiske konstellationer, som findes her i landet. Hvis vi går ud fra et realistisk grundsynspunkt på disse områder, kan vi vel finde hinanden, men ikke hvis det blot går ud på, at vi skal drille hinanden. Det er jo let, navnlig på dette punkt, selv om jeg nok tror, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen vil have vestkysten i tankerne — ikke bladet, men landsdelen — og vil være en lille smule forsigtig med at marchere så voldsomt frem, som det ærede medlem hr. Poul Møller var tilbøjelig til i sin tale.

Om arbejdssituationen skal jeg heller ikke gøre flere bemærkninger til det ærede medlem. Jeg har allerede sagt min mening herom. Derimod vil jeg rigtignok gerne sige, at det skuffede mig lidt, at det ærede medlem ville gå så vidt at sige, at når udvalgsarbejdet herinde var gået lidt langsomt — det var i forbindelse med de almindelige betragtninger om folketingets og regeringens arbejde — så måtte ansvaret derfor, i hvert fald hovedsagelig, placeres hos de socialdemokratiske formænd for udvalgene. Det ærede medlem er en flittig deltager i udvalgsarbejdet her i folketinget. Det ærede medlem ved godt, at formanden for et udvalg kan gøre meget for at presse et udvalgsarbejde hastigt igennem, men så vil forskellige Lorentzen'er stå op her i salen og tale om den meningsløse behandling af oppositionen, og oppositionen vil gang på gang forlange, at der skal gå god tid, inden et arbejde gøres færdigt. Endvidere er der vel i alle partier hos mange medlemmer en tilbøjelighed til ikke at ville have for mange møder og navnlig ikke